

дорослого населення у всьому світі мали доступ до банківських послуг, що на 18 в.п. більше ніж у 2011 році. Однак, 31% населення ще не мають можливості елементарно відкрити рахунок у банку, що свідчить про те, що фінансові послуги ще не доступні, або не передбачені для клієнтів з низьким рівнем доходів, або не мають такої можливості через різні причини, або не довіряють фінансовим установам.

Система розвитку фінансових послуг повинна базуватися на покращенні якості фінансових послуг для споживачів, які вже мають до них доступ, але не впевнені у своїх діях та з недовірою відносяться до даної системи, а також розширенні надання елементарних фінансових послуг тій частині населення, яка немає доступу до неї взагалі.

Підвищення рівня фінансової інклюзивності сприятиме скороченню бідності, надає можливості для доступу до цифрових фінансових послуг та розвитку цифрової економіки.

На сьогоднішній день банківський сектор намагається запровадити нові технології, які могли б збільшувати задоволеність клієнтів. «USAID підтримує фінансову інклюзивність, тобто забезпечення доступу громадян до корисних фінансових послуг за розумну плату. Ми бачимо, що в Україні існує потреба у збільшенні фінансової просвіти та трансформації фінансової культури. Для цього потрібні нові нетрадиційні технології та методики навчання, які може надати фінтех-спільнота»[2]

Національний банк України заявляє, що найбільш актуальною стратегією на найближчі два роки є покращення фінансової інклюзивності в державі. На їхню думку діджиталізація фінансових послуг виступає одним із головних методів забезпечення такої інклюзивності.

Вважаємо, що розвиток фінансової інклюзивності передбачає вирішення наступних питань: створення регулятивного середовища для розширення доступу до транзакційних рахунків; розширення точок доступу до фінансових послуг та продуктів; поліпшення фінансових можливостей; розширення масштабів і життєздатності за допомогою великих державних програм, таких як соціальні трансферти; зосередження уваги на охопленні фінансовими послугами тих споживачів, які перебувають у несприятливих умовах, зокрема таких груп населення як жінки і сільські виробники; заохочення до використання фінансових послуг, розвиток електронних послуг, що надають доступ до інших фінансових послуг, таких як заощадження, страхування і кредит.

Література:

1. Павлюк Т. І. ФІНАНСОВА ІНКЛЮЗИВНІСТЬ ЯК ХАРАКТЕРИСТИКА РІВНЯ ОХОПЛЕННЯ НАСЕЛЕННЯ БАЗОВИМИ ФІНАНСОВИМИ ПОСЛУГАМИ / Т. І. Павлюк. // Київський національний університет імені Тараса Шевченка. – С. 1–2.

2. Офіційний сайт Національного банку України. – Електронний ресурс – Режим доступу: [https://bank.gov.ua/control/uk/publish/printable_artic](https://bank.gov.ua/control/uk/publish/printable_artic?art_id=64769092&showTitle=true) le;jsessionid=400F16408924FA1F5E5951932A05A9EC?art_id=64769092&showTitle=true

Науменкова

С.

3. Фінансова інклюзивність та проблеми забезпечення доступу населення до базових фінансових послуг в Україні / С. Науменкова // *Вісник Національного банку України*. - 2014. - № 11. - С. 31-37. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnbu_2014_11_15

Зуброва С.В.

*«Фінанси, банківська справа та страхування», 6 курс
ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»
Науковий керівник — к.е.н., доцент кафедри фінансів Степура М.М*

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ МЕТОДУ ІНФЛЯЦІЙНОГО ТАРГЕТУВАННЯ В УКРАЇНІ

Протягом останніх десятиліть у світі відбувається трансформація методів, які влада використовує у грошово-кредитній сфері. Значною проблемою, яка стоїть на заваді розвитку економіки, є високі темпи зростання інфляції, що загострює соціальну

ситуацію у суспільстві. Темпи зростання інфляції в Україні є досить значними, що спричинює деструктивний вплив на економіку.

У 2016 році Національний банк України перейшов до режиму таргетування інфляції, проте успіхи у впровадженні даного режиму для України є досить сумнівними. Таргетування інфляції – це стратегія грошово-кредитної політики, спрямована на підтримання стабільності цін, шляхом мінімізації відхилення рівня інфляції від оголошеної інфляційної мети, за допомогою інструментів грошово-кредитної політики, які можуть обиратись в залежності від ситуації та макроекономічного середовища.

Використання методу таргетування інфляції має певні позитивні сторони: сприяє швидкому зниженню інфляції, зміцнює незалежність центрального банку, сприяє зростанню рівня професіоналізму, рівня довіри та прозорості в грошовій політиці, сприяє розвитку фінансового ринку.

Міжнародний досвід свідчить про те, що режим інфляційного таргетування може бути ефективним у тому випадку, якщо у попередні роки темпи інфляції у країні були низькими. Окрім цього, досягнення цільового орієнтира по інфляції можливе за умов існування сталих темпів зростання економіки протягом тривалого часу, відсутності суттєвих диспропорцій у структурі та низьких темпах зростання цін у промисловості. В Україні зростання ВВП є чисто номінальним, в той час як структура економіки перекошена в бік домінування виробництва сировини та напівфабрикатів.

На практиці, в Україні у монетарній сфері склалася ситуація, коли одночасно існує декілька монетарних режимів. Національний банк України оголосив про перехід до інфляційного таргетування, проте фактично обрані інструменти боротьби з інфляцією є неефективними через жорсткі кількісні обмеження чистих внутрішніх активів та грошової бази. Виконання кількісних критеріїв за Меморандумом з МВФ означає фактичне існування режиму таргетування монетарних агрегатів, який не є дієвим через немонетарний характер споживчої інфляції. Необхідно вдосконалити монетарні умови для України, а саме: розрахувати оптимальні умови, забезпечити принцип незалежності НБУ, змінити джерело зростання чистих міжнародних резервів, розробити Концепцію валютної політики України.

Можна виділити наступні фактори, які перешкоджають успішному запровадженню ІТ в Україні: неякісний фінансовий менеджмент публічного сектора; нерозвинутий фінансовий ринок; низький рівень довіри економічних агентів до грошово-кредитної політики; значна доларизація; висока чутливість економіки до динаміки міжнародних потоків капіталу.

На нашу думку, в Україні, окрім стабілізації інфляції, необхідно виконувати такі цілі як економічне зростання, зниження рівня безробіття та зростання доходів населення, що означає перехід до режиму гнучкого інфляційного таргетування. При реалізації режиму інфляційного таргетування, необхідним є здійснення вірогідних прогнозів завдяки систематизованому процесу програмування. НБУ повинен керувати динамікою обмінного курсу гривні через використання звичайних і стерилізованих інтервенцій, які не загрожують досягненню інфляційної цілі.

Значною проблемою виступає недовіра населення до національної валюти та національного банку, що значною мірою впливає на цінову стабільність. Відновлення довіри до національної валюти з боку населення та суб'єктів економіки значною мірою залежить від прозорості реалізації заявленої стратегії, чіткості виконання та дотримання оголошених цілей і застосування інструментів валютного регулювання для їх досягнення. НБУ повинен проводити активну роботу з роз'яснення та інформування громадськості щодо власних дій, рішень і прогнозів, що підвищуватиме прозорість і передбачуваність монетарної політики.

Основним інструментом у боротьбі з інфляцією має стати стабілізація курсу через реформи у монетарній, валютній та банківській сферах, спрямовані на підтримку

експортоорієнтованих виробництв, створення стимулів для розвитку експорту, зокрема виробників високотехнологічної продукції, підтримку кредитування реального сектору економіки, імпортозаміщення, малого та середнього бізнесу.

За даними МВФ станом на 2017 рік, режим таргетування інфляції застосовувався у 38 державах, а також у 19 країнах еврозони. У зарубіжних країнах впровадження методу таргетування інфляції мало позитивний результат. Так, найбільший показник інфляції на момент запровадження був у Перу (43%) та Чилі (29%). В результаті, за 10 років впровадження режиму інфляційного таргетування, у Чилі показник інфляції став 3%, тоді як у Польщі за 6 років переходу до режиму таргетування вдалось знизити показник інфляції з 11,8% до -0,8%.

В Україні можливе необхідно впроваджувати гнучке інфляційне таргетування, оскільки з огляду на вищенаведені переваги, такий режим є досить перспективним.

Література:

1. Аржевітін С. Монетарна влада окремо, соціально-економічне життя окремо / Аржевітін С. // Дзеркало тижня. – 2017. – №39.
2. Богдан Т. Таргетування стабільності / Богдан Т., Шпенюк О. // Дзеркало тижня. – 2016. – №49.
3. Данилишин Б. Боротьба з інфляцією чи економічне зростання. Що важливіше? / Данилишин Б. // Дзеркало тижня. – 2018. – №14.
4. Ільчук П.Г. Інфляційне таргетування як стратегія ГКП: закордонний та вітчизняний досвід / Ільчук П.Г., Коць О.О., Данилів І.Л. // Економіка і суспільство. – 2017. – №11. – С. 426–432.
5. Аналіз методології фінансового програмування МВФ і монетарних умов програми співпраці України та МВФ, підписаної 01.09.2016 р. [Електронний ресурс] // Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <https://kneu.edu.ua>.

Ігнатюк В.А., Косянчук М.С.

«Фінанси, кредит і страхування», 3 курс

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

Науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри страхування Димніч О.В.

НЕОБХІДНІСТЬ ЗАПРОВАДЖЕННЯ НОВИХ, БІЛЬШ ЕФЕКТИВНИХ ЗАХОДІВ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ В УКРАЇНІ

Основна база чинного законодавства, що регулює соціальний захист населення, складається з нормативно-правових актів (часто досить суперечливих), прийнятих в різні часи. Крім того, воно встановлює значно більше різних пільг, соціальних послуг та виплат, ніж передбачають Конституція України та міжнародно-правові зобов'язання України.

Тому створення потужних інструментів соціальної підтримки державою вразливих верств населення, а також підвищення в країні рівня суспільної довіри, соціальної згуртованості, що сприятиме нагромадженню соціального капіталу обумовлюють потребу в реорганізації та модернізації соціального захисту в Україні.

Розробляючи стратегію соціально-економічного розвитку країни важливо провести аналіз та врахувати особливості впливу механізму накопичення соціального капіталу на функціонування державних інститутів для того, щоб простимулювати формування необхідних суспільних зв'язків, підвищення довіри в суспільстві, розвитку нових більш прогресивних форм публічно-приватної взаємодії.

За таким принципом функціонує модель економічного розвитку скандинавських країн. Для такої моделі характерні високий рівень соціального захисту населення та впровадження ефективних моделей адресної соціальної підтримки. Шведські науковці дослідили, що система взаємовпливу економіки й соціального розвитку забезпечує значний рівень нагромадження соціального капіталу в країнах Скандинавії. Наприклад, Legatum Institute, провідна дослідницька організація в США з визначення рейтингу добробуту країн за відповідним індексом, встановила, що соціальний капітал скандинавських країн значно вищий, ніж в інших державах, а лідером є Норвегія.